

stor Binding, uden at jeg troer, at man vil tænke paa yderligere at fordre nogen særskilt Præmie. Jeg troer derfor virkelig, at det ærede Thing vil gjøre Uret i at undlade at fremme denne Sag med al mulig Hurtighed. De forskjellige mindre Forandringer, som det kunde være ønskeligt at indføre i Loven efter de Bemærkninger, som den ærede Indenrigsminister har gjort, ville jo let kunne blive indførte under Sagens ydere Behandling, og det er i Genhold til disse Bemærkninger, at jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til Forsamlingen.

Indenrigsministeren: Den ærede Forslagsstiller sagde, at den egentlige Mening med hans Forslag var at gjøre Udførelsen af et saadant Anlæg mulig i det nærmest forestaaende Aar, og at dette vilde have sin Bænkfærdighed, selv om Regjeringen troede ved en provisorisk Lov at kunne hjemle Entreprenøren de Rettigheder, der fordres dertil, efter som en saadan provisorisk Lov ikke gav Tillid nok paa Pengemarkedet; ja, det vil jeg lade staa ved sit Værd, og, hvis den ærede Forslagsstiller vil rette sit Forslag, eller det nedsatte Udvalg vil rette det derhen, at Regjeringen skal gives Bemyndigelse til i det næste Aar at concedere en Bane med de omhandlede Forrettigheder, saa finder jeg, at dertil kan maafee være Anledning; men at Regjeringen nu skulde concedere den til det sjællandske Jernbaneselskab — og det er det, som nærmest foreligger —, troer jeg ikke rigtig. Antager Thinget, at der er tilstrækkelig Dyrkning til at gaae ind paa en sliq almindelig Bemyndigelse; saa kan der, efter hvad jeg skjønner, ikke være Noget fra Regjeringens Side derimod at sige; Regjeringen har ikke antaget, at denne Bane var saa presserende, at den i denne Sæsson vilde søge en saadan Bemyndigelse, som den maafee vil komme til at søge med Hensyn til et andet større Jernbaneanlæg, som den ærede Forslagsstiller selv erkjendte ogsaa at være langt vigtigere, men det, der er Spørgsmaal om, det er, om der er Anledning til nu at give Selskabet denne Concession med de Forrettigheder, som jeg allerede har tilladt mig at fremhæve, og som der fra den finantistelle Side høves megen

Tvivl om, hvorvidt de bør indrømmes med Hensyn til en Bane, som paa den ene Side ansees meget rentabel, og paa den anden Side vel ønskelig, men dog mindre vigtig for Landets materielle Interesse end de andre Baner, der er Tale om. Dette skal jeg henstille til Thinget og navnlig til det Udvalg, der venteligen vil blive nedsat til denne Sags Overvejelse.

Fritagelse for stemplet Papir er ikke omtalt som Noget, der skulde bortfalde; det veed jeg meget vel er Noget, som ikke kan bortfalde ved sliqe Entrepriser.

Det er bemærket, at de ommeldte Fordele ikke vare store, og at de modstaaende Byrder vare overveieude, hvilket navnlig var Tilfældet med den Kjøbenhavn-roeskilske Jernbane. Ja, dette kan nok være rigtigt; men det er, fordi den Kjøbenhavn-roeskilske Bane kun er et Stykke af den oprindelig paatænkte Bane, og som Følge heraf, uagtet alle Fordelene, dog kan staae sig ringe nok endda; men det er et andet Spørgsmaal, naar en Bane ansees rentabel, om det ikke saa maa overveies og bør overveies, om disse Forrettigheder bør gives, og det bliver navnlig et Spørgsmaal, om der ikke kan findes en Entrepreneur, som vil overtage den uden saadanne Forrettigheder, og alt dette bliver dog givet bort, naar man nu giver Selskabet denne Concession.

Det er fremhævet, at det sjællandske Jernbaneselskab havde en særegen Afgang til at fordre disse Begunstigelser, om det var nogle saadanne; det høitærede Thing maa ingenlunde misforstaae mig, som om jeg var det sjællandske Jernbaneselskab imod, tværtimod, jeg erkjender dets og navnlig den ærede Forslagsstillers Virksomhed for disse Anlæg. Jeg vil heller ikke betvivle, at jeg vilde tilraade Hans Majestæt Kongen, naar der concurrerede flere om at erholde Concession paa disse Vilkaar, at vælge det sjællandske Jernbaneselskab; men det forekommer mig, at, som Sagen nu ligger for, er der ingen tilstrækkelig Anledning til at give dette Selskab nogen Concession med de bestemte Rettigheder. Der vil i alt Fald være Anledning til at overlade det Spørgsmaal, om Concession fortrinnsvis bør gives Selskabet, til Regjeringen, hvis man troer, at det er pres-